

— Господи! като спомнишъ за това, извика Михаилъ Димитриевичъ, да заплачешъ ти е иска. Разноските на войната тѣ прѣставихъ на рускиятъ мужикъ да заплати, който и безъ това не може да са расправи съ недонимъдитъ и съ грабящитъ шипи на ржката.

Впрочемъ самъ Скобелевъ направилъ опитъ такъвъ ръдъ прѣзъ времето на текинската експедиция, по думите на участниците въ нея; всичките смѣтки за продукти за продоволствието на войната, до назначаванието на Михаила Димитревича са произвождали въ злато и срѣбро. Скобелевъ едвали не на третий денъ слѣдъ своего пристигване на мястото заповѣдалъ всичките имѣющи са на лице персидски металически пари да размѣнятъ на руски кредитни билети, персидските пари въ никакви смѣтки съ казната да не приематъ, а да искатъ отъ Персияните руски бумажки. Слѣдъ това, прѣди него трите части на офицерските жалования (заплати) са плащали въ злато, той заповѣдалъ, да плащатъ съ бумажки, като увеличилъ, разумѣва са, самото жалование. Най сѣтнѣ, персийните и туркмените са спуснали въ казначействата на закаспийскитѣ край да молятъ като милостния да приематъ персидското срѣбро рубла за рубла, ако още при навечерието и да давали 70 конѣйки металически за нашите жълтички кредитни.

— Хубаво е, говоряше Скобелевъ, на французыските и иѣмските буржуа да считатъ войната економическа ересъ, когато у тѣхъ вѣрви на парата ето за ето, когато всичките сѣти, работи дъволно, расте просвѣщението.... но когато са падне да са хранещъ съ хлѣбъ размѣсенъ съ плява, да са задъхвашъ въ неисплатими дългове, когато на русинътѣ е все равно да умира ли отъ гладъ или отъ рѣцѣтѣ на неприятельть, то той иска война вече единствено по това, че да ѹмрѣ въ бойтъ, споредъ понятията на народа, несравненно е по почтено. При това остава още надежда да остане живъ, да побѣди!

Всякога, разумѣва са, ще са намѣрятъ ситетъ, които имать спокойни, обезпечени срѣдства за живѣніе, като напримѣръ, капиталистите, търговците, въ особеностъ чиновниците, които получватъ вѣрою съдѣржаніе. Тѣ ще бѫдѫтъ противъ войната, даже съ загубата на господарственната честъ, но въ тѣзи случаи слѣдува да взимаме въ съображеніе економическото положение на массата простий народъ, а не ситетъ класове, които са хранятъ отъ народното невѣжество, добродушие и слабости. Впрочемъ, при-